

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2026 R.

Kochani Bracia i Siostry, drodzy Diecezjanie! „*Błogostawieni, którzy postępują zgodnie z Prawem Pańskim.*” (por. Ps 119,1).

W okresie Wielkiego Postu Kościół pragnie przypomnieć nam o naszej godności i powołaniu do życia świętego jako „*duchowo dojrzałych*” (por. 1 Kor 2,6), jak mówi św. Paweł, „*abyśmy z pomocą Twojej łaski stali się godnym mieszkaniem dla Ciebie*” (kolekta dzisiejszej Mszy). Przez chrzest jesteśmy bowiem prawdziwie świątynią Ducha, w której Trójjedyny Bóg nieustannie żyje i działa. Nasze życie tu, na ziemi, polega na tym, by pozwolić się przemieniać tej uświęcającej łasce. Wówczas możemy w wiarygodny sposób świadczyć o Bożej prawdzie i dobroci wobec podzielonego świata, który pragnie prawdy zamiast półprawd i pełnych nienawiści przekazów, nieustannie atakujących i dręczących nas w naszych czasach. Nasze osobiste nawrócenie do życia w coraz większej wierności Jezusowi i Jego Ewangelii znaczy więcej, niż sami przypuszczamy, w dziele przewycięzania mocy zła i ciemności. Jedna osoba, która potraktuje to poważnie i pójdzie za Jezusem całym sercem, czyni świat lepszym miejscem do życia oraz niesie nadzieję i światło znacznie większej liczbie ludzi, niż kiedykolwiek mogłaby sobie wyobrazić.

„*Głosimy tajemnicę mądrości Bożej, mądrość ukrytą, tę, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej*” (1 Kor 2,7). Pan Bóg pragnie prowadzić nas łagodną, a zarazem stanowczą ręką przez to przemijające życie ku niezniszczalnej i wiecznej chwale, którą chce z nami dzielić na zawsze. Kocha nas tak bardzo, że nie chce być pozbawiony naszego towarzystwa w swojej wiecznej chwale. Gdy ta prawda naprawdę do nas dociera, wszystko się zmienia. Wszzechmogący Bóg jako jedyny może mieć w pełni osobiste upodobanie w każdym człowieku, nawet najmniejszym. W Jego oczach wszyscy jesteśmy wyjątkowi i niezastąpieni. Dlatego ofiarował swojego Jednorodzonego Syna na krzyżu, aby przekonać każdego z nas o swojej miłości. Kiedy ta prawda przenika nasze serca, pragniemy z całych sił odpowiadać miłością na Jego miłość – wszystkim, czym jesteśmy i co czynimy, myślimy oraz mówimy. Każdym oddechem i każdym uderzeniem serca możemy powierzać siebie Bogu, odnajdując radość i pokój w świadomości, że do Niego należymy.

Zadaniem Ducha Świętego jest przypominać nam o tym wszystkim i ożywiać nas, gdy zamykamy się w sobie. Tak łatwo zapominamy o naszym powołaniu do życia w nieustannej tęsknocie i naśladowaniu Chrystusa. W codzienności, którą wszyscy przeżywamy, jest wiele sposobów, by odwzajemniać Bożą miłość. Dzięki przykazaniom, błogostawieństwom oraz wszystkiemu, czego nauczał nas Jezus, znamy kierunek, w którym powinniśmy podążać. Duch Święty pomaga nam rozeznawać, jak mamy postępować, aby urzeczywistniać to w konkretnych realiach naszego życia. „*Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego*” (1 Kor 2,10).

W dzisiejszej Ewangelii Jezus ukazuje nam, że mamy urzeczywistniać cały potencjał Bożych przykazań – nie poprzestawać na minimum, lecz dążyć do pełni. Nie chodzi jedynie o to, by nie zabijać, ale także o to, by nie żywić gniewu wobec bliźniego. Nie tylko o unikanie cudzołóstwa, lecz również o to, by nie patrzeć na kobietę z pożądaniem. Nie wystarczy powstrzymać się od fałszywego świadectwa – trzeba unikać wszelkich przysięg

i wszelkiego oszczerstwa. Jako chrześcijanie nie jesteśmy minimalistami. Jesteśmy powołani, by jak najpełniej – wręcz radykalnie – strzec i wprowadzać w życie Ewangelię. We wszystkich dziedzinach życia jesteśmy wezwani, aby idąc za Jezusem, czynić Bożą prawdę widzialną, słyszalną i odczuwalną.

To porywające zadanie, które Jezus powierza każdemu katolikowi w naszej diecezji. Każdy z nas otrzymał swój mały fragment szwedzkiej rzeczywistości, w którym może starać się urzeczywistniać Dobrą Nowinę. Duch Święty pomaga nam jasno i wyraźnie dostrzec, co możemy uczynić. „*Jeśli chcesz, zachowasz przykazania*” – mówi Syracycles (15,15). Jeśli chcemy, możemy właśnie tam, gdzie żyjemy, przemieniać atmosferę na lepszą. Możemy pokazać, że nie ma w nas zgody na oszczerstwa, rasistowskie i pełne nienawiści słowa ani przekleństwa. Możemy wносить światło w codzienność ludzi starszych i chorych oraz czuwać, aby nie byli narażeni na zaniedbanie czy nadużycia. Możemy poświęcać swój wolny czas na wspieranie zagrożonych dzieci i młodzieży, zamiast ograniczać się jedynie do własnych rozrywek. Możemy przeznaczать więcej środków na pomoc samotnym matkom niż na kosmetyki czy używki. Jeśli naprawdę pozwolimy się prowadzić łagodnemu tchnieniu Ducha Świętego, w naszym małym świecie mogą dokonywać się wielkie rzeczy.

Wielki Post jest czasem świętej wyobraźni. Możemy w nim odkrywać nowe, nieoczekiwane możliwości umocnienia naszego życia duchowego. Jednocześnie możemy z większym zaangażowaniem stawać przy bliźnich w ich potrzebach i trudnościach. Dlatego warto rozpoczynać każdy dzień krótką modlitwą o światło i natchnienie Ducha Świętego.

Wielki Post jest czasem duchowej wolności. Możemy w nim zostać wyzwoleni z tyranii egoizmu i z ciężkiego jarzma zglobalizowanej obojętności. Jako umiłowane dzieci Ojca odkrywamy, że zostaliśmy uwolnieni od smutku grzechu. Szczera, skruszona spowiedź może dać nam to, czego nie sposób kupić za żadne pieniądze.

Wielki Post jest czasem pokoju i pojednania. Możemy w nim pojednać się zarówno z Bogiem, jak i z bliźnimi, a także z własnymi ograniczeniami i słabościami. Uczymy się, że prostota i umiarkowanie przynoszą więcej zadowolenia i pokoju, niż kiedykolwiek moglibyśmy przypuszczać.

Wielki Post jest czasem świętego ubóstwa. Na wzór św. Franciszka możemy odkrywać większą radość niebiańską w dzieleniu się i dawaniu niż w gromadzeniu dóbr czy budowaniu kariery i pozycji.

Niech Pan Bóg błogostawi wam wszystkim i napełnia was wdzięczną radością z powołania do naśladowania Jezusa przez święte życie w Jego śladach! Niech Najświętsza Maryja Panna wstawia się za wami wszystkimi oraz za całym naszym światem, przynosząc pokój, pojednanie i sprawiedliwość!

Sztokholm, Święto Ofiarowania Pańskiego, 2.02.2026 r.

+Anders Arborelius ocd